

§ 4. Minister Kontroli Państwowej w ramach przyznanych etatów:

- 1) tworzy grupy terenowe i specjalne;
- 2) określa ich rzeczowy i terytorialny zakres działania;
- 3) ustala w porozumieniu z właściwymi ministrami siedziby grup terenowych i specjalnych kontroli państwowej przy określonych jednostkach gospodarki narodowej, do kontroli których zostały powołane.

§ 5. Na czele grupy terenowej lub specjalnej stoi kierownik, powoływany i odwoływany przez Ministra

Kontroli Państwowej, podległy w całej swej działalności dyrektorowi zespołu.

§ 6. Organizację wewnętrzną grup terenowych i specjalnych określa Minister Kontroli Państwowej.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kontroli Państwowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

342

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1952 r.

w sprawie postanowień, orzeczeń o odszkodowaniu, doraźnych zarządzeń i orzeczeń o karach dyscyplinarnych kontroli państwowej.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316) zarządza się, co następuje:

Przepis wstępny.

§ 1. 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły dotyczą ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316).

2. Powołane w niniejszym rozporządzeniu paragrafy dotyczą tego rozporządzenia.

1. Odwołanie od postanowienia (art. 20 pkt 3).

§ 2. 1. Od postanowienia wydanego na podstawie art. 20 pkt 3 kierownik jednostki kontrolowanej wnieść może odwołanie do Ministra Kontroli Państwowej.

2. Odwołanie wnosi się w terminie tygodniowym od doręczenia postanowienia.

3. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie postanowienia aż do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

2. Wydawanie orzeczeń o odszkodowaniu (art. 21).

§ 3. Orzeczenie o odszkodowaniu na podstawie art. 21 wydaje się w szczególności w przypadkach:

- 1) naruszenia ustalonych etatów lub przepisów o zaszczerowaniu i stawkach wynagrodzenia;
- 2) sprzecznej z obowiązującymi przepisami wypłaty premii, nagród lub innych wynagrodzeń;
- 3) pokrycia z funduszków jednostki kontrolowanej kar i grzywien, nałożonych przez właściwe organy na pracownika tej jednostki w związku z jego pracą (np. z powodu naruszenia przepisów sanitarnych, porządkowych, technicznych itp.);

4) zawinionego spowodowania nałożenia na jednostkę kontrolowaną obowiązku zapłaty odsetek, kar umownych, postojowego itp. sankcji finansowych;

5) niepodjęcia w terminie kroków niezbędnych dla terminowego ściągnięcia należności przysługującej jednostce kontrolowanej (z tytułu dostaw i usług, udzielonych zaliczek itp.), jeżeli wskutek tego należność ta uległa przedawnieniu lub prekluzji albo stała się nieściągalna;

6) w innych przypadkach, gdy szkoda powstała wskutek sprzecznego z prawem zawinionego działania lub zaniechania pracownika.

§ 4. Czyn uzasadniający wydanie orzeczenia o wynagrodzeniu szkody powinien być stwierdzony protokołem kontroli dokonanej przez kontrolę państwową.

§ 5. Ministerstwo Kontroli Państwowej może również wydać orzeczenie o wynagrodzeniu szkody w trybie art. 21 na podstawie protokołu kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ rewizji finansowej Ministerstwa Finansów.

§ 6. Orzeczenia o odszkodowaniu nie wydaje się w stosunku do osób, które dopuścili się przekroczenia przepisów finansowych lub zarządzeń właściwej władzy w sprawach gospodarczych, z którego wynikała znaczna szkoda społeczna, uzasadniająca wszczęcie postępowania karnego.

§ 7. Jeżeli szkodę wyrządziło kilka osób wspólnie, obowiązek wynagrodzenia szkody nakłada się na każdą z nich oddzielnie w wysokości zależnej od stopnia, w jakim przyczyniły się do wyrządzenia szkody.

§ 8. Odszkodowanie, nałożone przez kontrolę państwową na pracownika w trybie niniejszego rozporządzenia

nia, nie może przekraczać trzykrotnej wysokości miesięcznej przeciętnej płacy tego pracownika za okres ostatnich trzech miesięcy.

§ 9. Orzeczenie określa, czy odszkodowanie ma być wpłacone na rzecz jednostki kontrolowanej, czy też na rzecz budżetu Państwa.

§ 10. Od orzeczenia o wynagrodzeniu szkody wydanego na podstawie art. 21 służy w terminie dni 14 od daty doręczenia odwołanie do Ministra Kontroli Państwowej.

§ 11. 1. Prawomocne orzeczenie o odszkodowaniu podlega wykonaniu w drodze potrącenia z płacy pracownika sumy nałożonej orzeczeniem.

2. Potrącenia dokonuje dział księgowości miejsca pracy pracownika zobowiązanego orzeczeniem do wynagrodzenia szkody.

3. Jednorazowe potrącenie nie może przekraczać 1/5 miesięcznej płacy pracownika.

4. W przypadku nieściągalności nałożonej orzeczeniem sumy lub jej części w trybie potrącenia wykonanie orzeczenia następuje w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. (Dz. U. z 1947 r. Nr 21, poz. 84 i z 1950 r. Nr 7, poz. 78).

§ 12. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest czuwać nad ściąganiem orzeczonego odszkodowania. Jeżeli orzeczenie o odszkodowaniu dotyczy kierownika jednostki kontrolowanej, obowiązek ten spoczywa na kierowniku jednostki nadrzędnej.

2. W razie przejścia pracownika do innego zakładu pracy kierownik jednostki kontrolowanej (nadrzędnej) obowiązany jest przesłać orzeczenie do wykonania kierownikowi tego zakładu pracy.

3. O ściągnięciu orzeczonej do zwrotu kwoty kierownik jednostki kontrolowanej (nadrzędnej) zawiadamia Ministerstwo Kontroli Państwowej.

3. Wydawanie doraźnych zarządzeń (art. 22).

§ 13. 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli naruszenia przepisów finansowych lub zarządzeń właściwych władz w sprawach gospodarczych prowadzący kontrolę pracownik Ministerstwa Kontroli Państwowej może dla zapobieżenia szkodzie wydać na podstawie art. 22 ust. 1 doraźne zarządzenie, nakazujące kierownikowi jednostki kontrolowanej usunięcie stwierdzonego naruszenia.

2. Od każdego doraźnego zarządzenia wnieść można odwołanie do Ministra Kontroli Państwowej.

3. Odwołanie wnosi się w terminie tygodnia od doręczenia doraźnego zarządzenia.

4. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania doraźnego zarządzenia.

5. Minister Kontroli Państwowej może wstrzymać wykonanie doraźnego zarządzenia aż do czasu rozpatrzenia odwołania.

4. Nakładanie kar dyscyplinarnych (art. 23).

§ 14. Karę dyscyplinarną na pracownika jednostki kontrolowanej nałożyć może, w przypadkach określonych w art. 23, tylko Minister Kontroli Państwowej, z zachowaniem warunków zawartych w tym artykule.

§ 15. Czyn uzasadniający nałożenie kary dyscyplinarnej powinien być stwierdzony protokołem kontroli dokonanej przez kontrolę państwową.

§ 16. Kara dyscyplinarna nie może być nałożona, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 2 lata.

§ 17. Pracownikowi jednostki kontrolowanej wyznacza się odpowiedni czasokres do złożenia wyjaśnień, nie przekraczający jednak 14 dni.

§ 18. 1. Orzeczenie o nałożeniu kary zawiera określenie popełnionego czynu, nałożoną karę dyscyplinarną i uzasadnienie.

2. Orzeczenie doręcza się ukaranemu pracownikowi oraz kierownikowi jednostki kontrolowanej. Jeżeli karę nałożono na kierownika jednostki kontrolowanej, orzeczenie doręcza się jemu oraz kierownikowi jednostki nadrzędnej.

5. Przepis wspólny.

§ 19. Przed wydaniem postanowienia (art. 20 pkt 3), orzeczenia o odszkodowaniu (art. 21) lub orzeczenia o nałożeniu kary dyscyplinarnej (art. 23) Ministerstwo Kontroli Państwowej może wzywać przedstawicieli jednostek kontrolowanych i nadrzędnych do złożenia ustnych wyjaśnień.

6. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 20. Przepisy rozdziałów 1, 2 i 4 niniejszego rozporządzenia stosuje się również w przypadkach, gdy czyn będący podstawą orzeczenia popełniony został przed wejściem w życie ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o kontroli państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 316).

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Kontroli Państwowej.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*